Niniejszy paragraf zakończymy krótką informacją o geometrycznej interpretacji liczb zespolonych.

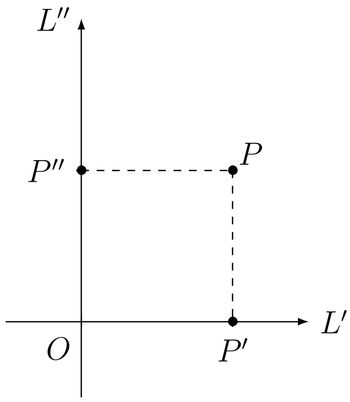

Rozpatrzmy płaszczyznę euklidesową i dowolną parę prostopadłych osi L', L'' w tej płaszczyźnie, przecinających się prostopadle w punkcie O. Dla dowolnego punktu P danej płaszczyzny poprowadźmy przez ten punkt prostą prostopadłą do L'; przetnie ona L' w punkcie, który oznaczymy przez P'. Podobnie poprowadźmy przez punkt P prostą prostopadłą do L''; przetnie ona L'' w punkcie, który oznaczymy przez P''. Niech x' i x'' oznaczają odpowiednio współrzędne punktów na osiach L' i L''. Każdemu punktowi P odpowiada więc liczba zespolona (x', x''). Konstrukcję, która prowadzi do tej odpowiedniości nazywamy wprowadzeniem prostokątnego układu współrzędnych na płaszczyźnie euklidesowej, a liczby x', x'' nazywamy współrzędnymi punktu P w tym układzie.

Zauważmy, że przekształcenie, które każdemu punktowi P płaszczyzny euklidesowej przyporządkowuje parę jego współrzędnych (x', x''), jest wzajemnie jednoznacznym przekształceniem tej płaszczyzny na zbiór $\mathbb{C}$. Istotnie, przekształcenie to posiada przekształcenie odwrotne, które określamy w następujący sposób. Liczbie zespolonej (x', x'') przyporządkowujemy wpierw parę punktów $P' \in L'$ i $P'' \in L''$, dla których liczby x' i x'' są odpowiednio współrzędnymi na osiach L' i L''. Następnie przez punkt P' prowadzimy prostą prostopadłą do L', a przez punkt P'' prostą prostopadłą do L''. Obie te proste przecinają się w jednoznacznie określonym punkcie P, którego współrzędnymi są liczby x' i x''.